

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Dum superbit impius incenditur pauper, comprehenduntur in consilijs
quibus cogitant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

naturam auxiliū, non plene expectans manum dei. Verum, alio affectu aliud, & aliud dicitur. Oportet enim formari hoc psalmo personam afflīti & afflītus perfecte. Afflītus autē, & si fortiter patitur, tamen insensibilis non est, "Iustus afflītus & sensum habet, qui p̄ natura sua, immo infirmitate inuincibili, erum patitur, & tamen fortiter quidem promptus est, caro autem infirma. Et ipse orauit, ut calix ab eo transiret, naturali, scilicet infirmitate laborās, quam tamen statim corrigenſ, ac uincens, dicit: Verum non mea, sed tua uoluntas fiat. Talis est & conditio & pugnacij uorum cum impīj, ubi, & si perferāt, tamen cum dolore & labore, nāc spiritus promptus audiet, rursus infirma caro gemit: In qua lucta, non nihil do narū infirmitati carnis, ut clamet & gemat, ubi potius letandum sibi foret. Hac omnia in nostram consolationem, ut sciamus sanctos dei fuisse homines similes nobis, & ea quæ de ferenda cruce & morte dicuntur, intelligamus fortiter laborante charitate uincenda, non autem etiam promptitudine carnis, & humani sensus, posse, aut debere ferri. Ita uox carnis & inferioris & exterioris hominis in sanctis est iste uersus, immo totus psalmus, qui clamat, dū interim spiritus fortiter sustiner & deum expectat in oportunitatibus.

Dum superbit impīus incendit pauper, comprehenduntur in consilijs quibus cogitant.

Hieronymus: In superbia impīi, ardet pauper, capiantur in sceleribus suis, quæ cogitauerunt. Non est autem h̄ec superbia ea, qua quisq; apud se inflatus sui & sua opinione turget, sed externa pompa, qua alterum subiicit & opprimit coram hominibus superior illo factus, ut Exodi. xv. Cantemus domino, gloriose enī honorificatus est, pro eo quod est, superbienſ superbiuit, seu prævalendo præualuit, scilicet, super Aegyptios. Finitaq; dum dominus recedit, & stat a longe & despicit in oportunitatibus, in tribulatione, ut interim impīus eleuerit ſuper pium, eiusq; per uim dominetur, hoc est, ſuper eum superbiat, & triumphet. Quare nos hoc uerbi intelligamus pro pompa, factantia, triumpho, quibus uideamus uictorem ſuper uictum coram hominibus fidere & audere, & uelut de uicto actum sit, ſecurum eſſer ubi tum uictoris factio, id ſibi negotiū haber, uicti quicquid reliquum eſt, uisq; ad internitonem perdere, hoc eſt quod ardere, ſeu incendi pauperem dicit. Hebraem autem dictionem, Reu. chlin scribit, non tantum ardere, ſeu incendere, ſed & persequi, significare. Et hic dicendum: Persecutionem patitur pauper. Verum non abhorret significa uelit intelligi, pauperes, triumphante impio, penitus in pulurem & nihilum redigi, ac ſi domus igne consumpta, in cineremq; redacta, nihil relinquat ueſtigii ſui. In quo impiorum ſtudium & uota pulchre ostendit, quibus non eſt ſatis, ſuper pios ſuperbe confortari, ſed impetum ſuum eo uertunt, ut omnia Colonienses eorum & quicquid ad eos pertinet, funditus perdant, plus conātes q̄ possint. exemplo ſunt Sicut de eis dicit Iſaias, xvj. Audiūmus superbiam Moab, superbus eſt ualde: Theologin Superbia eius & arrogantia eius & præſumptio eius, plusq; fortitudo eius. In Martiniūm uictores,

V iii ad conce

MAR. LUTHERI OPERATIO

ad conterendum erit cor eius, & ad internitionem gentium non paucarum. Et iterum de Moab Hiere, xlviij. Audiuius superbiam Moab, superbus ei ualde; Sublimitatem eius & arrogantiam & superbiam & altitudinem corda eius, ego noui, ait dominus, iactatiam eius, eo quod non sit iuxta eam uirtus eius, nec iuxta quod poterat conata sit facere. Vbi iterum fere non aliud quam uocabulum, toties iteratur, quo superbia ista furor, impetus impij, ubi praevaluit, describuntur, scilicet insolentia & sauitia uiatoris in uictos.

Conatus impiorum inanis. Magno itaque affectu loquitur aduersarii impios, qui cum reuera non uincant, etiam si proualeant, tamen, quia omnium sensu appetit, uictos eorum seuitia & insolentia patere, queritur infirma caro, incendi pauperes, dum superbiunt impij. Conatus cuim tantus est impiorum, ut uideantur uere superiores in aeternum futuri. Exemplis id optime capiemus. Finge Arriani temporibus catholicos Episcopos in exilium missos, superbiente Arriana impieitate, ista canere, & intelliges affectum. Adeo scilicet non uult deus nostris uiribus quemque inimicum uinciri, sed solius sua dextra, ut sint opera & gloria eius soli Cū Hereticis us. Quare non est temere agendum cum hereticis & impios, more disputant, qualiteragenum Philosophorum, non supererat uir argumentorum, nec rationibus ducuntur, nec autoritatibus capiuntur: Superbiunt super hac omnia & prauulent, donec dextera excelsi eos immutet. Quod, ut faciat, non fidutia ingenii, eloquentiae, eruditiois, presumendum est, sed humili clamore implorandus, sicut huius uersus exemplum nos docet. Sic bella, qua aliquor seculis contra Hereticos & Turcas geri uidimus, quia uiribus & hominum decretis presumptius, retulimus illud Iob. xli. Reputabit quasi paleas ferum, & deridebit Christianorum hostes, quō haltam uibrantem. Non uincitur satanas & Christianorum hostis nobis operantibus, sed duntaxat patientibus & clamantibus.

Comprehenduntur in consilij quibus cogitant. Quod Hieronymus: Capit autur in sceleribus quae cogitauerunt. Idem tamen ubique sensu manet, qui talis est: Impij cum superbierint & pauperem oppresserint, adeo non relipicunt, & malum suum agnoscunt, ut his ipsis sceleribus suis portio palpantur, letentur, inuoluantur, indurentur & excacentur, arbitrati se obsequium prestat, captionis pdi deo. Hoc enim est genus captionis longe perditissimum, suis propriis consilij & operibus capi & excacci, quo non nisi impij sunt puniendi, ut Isaiae, v. Vxem tunc dicitis bonum malum, & malum bonum, ponentes tenebras lucem & lucem tenebras, ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum.

Nota itaq; impiorū prima perditio est cæcitas, ut Eccl. iiiij. Multo enim melior est obedientia, q; stultorum uictima, qui nesciunt quantum faciant mali, Wen got straffen wil/dem thūt er die augen zū.

Hebraam Emphasim non reddunt latina uerba. Nam comprehendunt hoc loco, non significat hostilem captionem, sed blandam & amicam. Ita, ut & Genesis, iiiij. Iubal scribatur fuisse pater canentium (id est, apprehendentium, tractantium, tenentium) in cythara & organo. Ut significet impios sibi ipsi blandiri in malis suis. Sicut & Proverbij. dicitur: Qui latantur cum male fecerint & exultant in rebus pessimis, cum ipsis non nisi de optimis se arbitrentur gaudere. Deinde in consilij, pro quibus Hieronymus in sceleribus transtulit, hebreis ambiguum tam scelera q; consilia, seu proposita significare potest, ut si licet in unum componere significatum, intelligamus opera ex proposito & de industria facta; Non enim impij casu, aut imprudenter agere contra pius sibi uidentur,

בְּמוֹזָבוֹת

וַיַּהֲפֹשֵׁן

sibi videntur, sed ex magna singulari^q prudentia, consilio, deniq^z zelo dei. Et
nimis apte id nominis hebr^z exprimis suorem illum, qui est fons omnium
malorum, quem hodie video dici bonam intentionem & formatum dictamen *Bona intentione*.
q^z sibi placent, q^z ire recuperabiliter capiantur & excacentur, imprimis pon/
entes & religiosi, inter hos autem maxime doctiores & sanctiores, quasi ne/
cessitatem dixerint: Formavi mihi & habeo bonam intentionem pro/
gloria dei & salute animarum, nihil reliquum apud se esse sinistra intentionis
& mali sequentis eam operis, Vbi, & hanc impletatem adiungunt, q^z ex natura
libus uiribus & lumine intellectus (ut dicunt) eam fingunt, seu formant, diui/
nam gratiam, non nisi post formatam, ac certe nunq^z requirentes & tamen Note q^z sapit,
pro ea intentione audent sine ullo timore, non modo contendere & emulari,
sed, & totum mundum sanguine & cede, si deus permittat, implere. Quibus
si dixeris, esse hanc intentionem pessimam, si spiritu sancto magistro non pro/
ducatur, esse q^z de naturalibus uiribus desperandum, q^z homo mendax, non ni/
si mentiri possit, atq^z in timore & humilitate, intentione ista posita, manum
dei implorandam solam, clamabunt te haresim sapere, qui arbitrium liberum
neget, & tam pias intentiones damnaris.

Itaq^z pro nostro seculo licet hunc uerbum, sic reddere: Impi^z comprehendunt
tue & placent sibi in suis bonis intentionibus, propter quas dum praevalent,
incidunt pauperem. Hoc ego libens intelligerem appellari ab Apostolo, *Timoth. iiiij. cauteriatam habentes conscientiam, id est, ut formata, & uelut Cauterata*
naturaliter malæ intentionis notam huius adulterinæ intentionis stulto zelo conscientia,
impressam, sicut maleficis nota per cauterium imprimitur, industria, & uia hu/
manæ longe, contraria formæ naturali. Ita & hi excissimi humanæ nature ma/
liitia ignorantes, formam eius uiolenter intentione bona conantur diffor/
mare, dumq^z hac adulterina intentione naturale cordis humani mendacium
obtexerint, quiduis audere prompti sunt pro gloria dei, honore Ecclesie, zelo *Sanctitas hu-*
manæ. fidei & animarum salute. Deinde quodcumq^z ausi fuerint, prorsus nihil dubius.
tant esse deo merito condignum & supererogationis gratissimum. Quos si
tent, periculum erit, an cum sancti Petri meritis uelint sua opera conferri.
Adeo amplæ sunt palpebre huius Behemoth, adeo capiuntur his suis consilijs,
hominum omnium longe infelicissimi.

Iam & uerbum *רְבָשׁ* cogitauerunt, elegantius & significantius est in hanc
rem, q^z posuit illa lingua reddere: Significat enim hebreis non simpliciter,
sed artificiose & ingenioso cogitare, quo modo artifices subtiliores in ope/
rum uarietate cogitant, psalmo. li. Tota die iniusticiam cogitauit lingua tua,
Inde Reuchlin dicit, ab hoc uerbo nominari magistram Theoricam, seu
Mathematicam, & omnem artem qua ratione & demonstratione inuestigat:
In quo pulchre spiritus impiorum depingit cogitationes. Qui cum non præ/
beant se regendos gratia dei, sed bonis suis intentionibus sibi placeant, incre/
dibile est, q^z diligentes ingeniosiq^z sint in suis operibus, tum faciendis, tum
statuendis. *Es seyd eytel subtilitet vnd lauter klingeller.*
Accedit his & alia significatio uerbi, quæ est putare, estimare, in precio ha/
bere, ut intelligas impi^z nihil esse in oculis suis præciosius, q^z sua consilia, suas
cogitationes, suas bonas intentiones.

Vide ergo, q^z non desint spiritui sancto, qui solus optimus est Orator,
V iiii uerba,

Spiritus san- uerba, rem, apte, proprie, aperte, plene, describentia. *Quis impiorum car-*
thus Orator tatem, etiam longa oratione felicius absoluere, quam ipse tribus his uerbis
optimus. si animo attēdas, tam breui copia sic exposuit, ut nihil addi, nihil demī possit.

Non cœcitatem modo, sed affectum uniuersumq; habitum & modum eius,
 tam paucis uerbis effinxit.
 Si quem nostra translatio mouet, quod dicit, Quibus cogitant, pro quo co-
 gitauerunt, potest eo fugere, ut cogitare pro uerbo absoluto accipiat, ut sit sen-
 sus: Quibus cogitant, id est, quibus sunt cogitantes, artificiosi, ingeniosi, in
 oculis suis præciosi, & (ut uulgo dicitur) *Die von yn selbs vill halte eyne ynen-*
radten vnd thaten/das sy ouch am meysten betruge/ hoc est, comprehen-
 duntur. Hoce est enim cur sic clamet & queratur dominum a longe stare, quod
 impij suis sceleribus etiam indurentur magis ac magis, ut non sit spes eos uia-
 ci patientia pauperum, nisi dominus adiuvet.

Quoniam laudatur peccator in desyderijs animæ suæ, & iniquus
 benedicitur, Exacerbavit dominum.

Hic & sequens uersus foede sunt decerpti in translationibus, sequens enim
 uersus incipitur ab eis, ita: Exacerbavit dominum peccator, cum in hebreo a
 nominatio, peccator, incipiat, &c, quod præcedit, Exacerbavit dominum, ad
 hunc pertineat. Sic enim & diuus Hieronymus: *Quia laudauit impius desyde-*
rium animæ suæ, & auarus applaudens sibi, blasphemauit dominum.

Iterum uocabula negotium afferunt, Peccator est impius ille γενήτας, San-
 ctus diaboli. Desideriū animæ eius, est placitum suum. Iniquus, quem Hero,
 auarum transtulit, generale nomen est ad auarum & offendit, ut qui pro li-
 centia sua lædat, noceat, iniuriat, faciat quibus libitum fuerit, ut solent auari,
 Et melius noster iniquum, ἢ Hero, auarum reddidit, cū iniurias & iniuria,
 atq; nocendi licentia & latius pateat, ἢ auaritia, & hic magis ad rem commo-
 detur, ubi de oppressoribus loquitur pietatis.

Est ergo sensus. Postq; impius præualuit & pauperibus usatatis, in suis sce-
 leribus induratus & execratus est, adjicit, ut sua nō nisi iactet, predicit, laudes,
 id quærens, ut, & coram hominibus talis sit, qualis in oculis suis est, ideo con-
 tendit, ut sua placita, quæ ipse sentit, facit, cōtra pios fieri cupit, omnium con-
 sensu probentur tanq; utilia, sancta, iusta, ædificatoria, nihilq; sit in eis quod
 non omnes laudent; contra, piorum desyderia & quæ ipsi sapient, eodem om-
 nium consensu damnētur, ut noxia, impiæ, heretica, & ut nostræ seculæ aucta-
 sunt uocabula, scandalosa, erronea, seditionis, pīarum aurum offensiua. Atq;
 in his debet impius præualere, ut locum in eo habeat oratio & affectus huius
 psalmi. Altera ergo perditio impij est, eo procedere in impietate, ut glorietur
 in malitia & potes sit in iniuitate, psal. I. Ut ster abominatio in loco sancto.

Ecclesiastica Huius uersus sensum, iam a multis annis Ecclesiastica tyrannis impleuit, in-
tyrannis. plebitq; posteris temporibus amplius. Hic enim quia nomē Christi uelamen
 tum nequitia factum est, quicquid, p libidine sua nocuerint populo Christi,
 quicquid statuerint, quicquid placuerit, si quispiam nō benedixerit & lauda-
 uerit, hereticus erit, seditionis erit, blasphemus. Ut impleatur scriptura, quæ di-
 cit: Mitter eis operationem erroris, ut credant iniuitati, qui charitatē ueritatis
 non acceperunt, ut salui fierent. Oportet enim Antichristum hoc psalmo de-
 pictum